

Uchwała Nr 90/VI/2011
Rady Miasta Józefowa
z dnia 6 października 2011r.

w sprawie odpowiedzi na skargę wniesioną przez Nadleśnictwo Celestynów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na uchwałę Nr 330/V/2010 Rady Miasta Józefowa z dnia 15 lipca 2010r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Józefowa.

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153 poz. 1270 ze zm.) oraz art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142 poz. 1591 ze zm.) Rada Miasta Józefowa, uchwała co następuje:

§ 1

1. Rada Miasta Józefowa przedkłada do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie odpowiedź na skargę złożoną przez Nadleśnictwo Celestynów na uchwałę Nr 330/V/2010 Rady Miasta Józefowa z dnia 15 lipca 2010r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Józefowa, z wnioskiem o oddalenie skargi.
2. Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

1. Zobowiązuje się Burmistrza Miasta Józefowa do przekazania skargi wraz z aktami sprawy i niniejszą uchwałą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
2. Upoważnia się Burmistrza Miasta Józefowa do reprezentowania Miasta w postępowaniu przed sądami administracyjnymi w tej sprawie z prawem do udzielenia dalszych pełnomocnictw.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miasta Józefowa

Marianna Jakubowska

Załącznik

do Uchwały Nr 90/VI/2011
Rady Miasta Józefowa
z dnia 6 października 2011r.

Józefów, dnia 6 października 2011r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
W Warszawie
ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa

Skarżący: Nadleśnictwo Celestynów
ul. Obrońców Pokoju 58
05-430 Celestynów

Organ, którego działania zaskarżono: Rada Miasta Józefowa

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

wniesioną przez Nadleśnictwo Celestynów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na uchwałę Nr 330/V/2010 Rady Miasta Józefowa z dnia 15 lipca 2010r. w sprawie uchwalenia zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Józefowa.

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153 poz. 1270 ze zm.) oraz art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142 poz. 1591 ze zm.) Rada Miasta Józefowa

wnosi o oddalenie skargi.

UZASADNIENIE

Zdaniem organu skarga jako nieuzasadniona powinna ulec oddaleniu. Wynika to z przepisów prawa, tj. ustawy o samorządzie gminnym.

Zgodnie z art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142 poz. 1591 ze zm.), każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia, zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego.

W w/w przepisie art. 101 ustawy o samorządzie gminnym elementem koniecznym dla legitymacji skargowej jest pojęcie „interesu prawnego”. W swojej odmowie wezwania składającego skargę do usunięcia naruszenia prawa, organ wyraźnie stwierdził, iż skarżący nie posiada interesu prawnego w zaskarżonej uchwale.

„ Interes prawny”, którego istnienie warunkuje przyznanie legitymacji skargowej na podstawie art. 101 ustawy samorządowej, powinien bezpośrednio dotyczyć sfery prawnej podmiotu. Brak bezpośredniego wpływu uchwały na sferę prawną określonego podmiotu nie pozwala na przyznanie mu stosownej legitymacji. Pogląd taki utrwalił Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 3 sierpnia 2007r., II OSK 614/07 (LEX nr 334317), dotyczącego braku bezpośredniego oddziaływania na sferę prawną adresatów postanowień studium zagospodarowania przestrzennego gminy: „Postanowienia studium są kierowane do organów gminy i wiążą je przy sporządzaniu planów miejscowych, nie są natomiast adresowane ani też bezpośrednio nie kształtują sytuacji prawnej podmiotów spoza systemu administracji publicznej. Przy tak ustawowo określonym charakterze studium trudno mówić w tym przypadku o naruszeniu interesu prawnego lub uprawnienia skarżącej w rozumieniu przepisu art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym. Studium jako akt planowania, wiążący organy gminy w tym zakresie, może zatem jedynie pośrednio wpływać na prawa i obowiązki podmiotów spoza systemu organów administracji publicznej, przez co jednak nie dochodzi do bezpośredniego naruszenia indywidualnych interesów prawnych lub uprawnień tych podmiotów.

Taki sam pogląd o studium jako akcie kierownictwa wewnętrznego o charakterze nienormatywnym czyli skierowanym do organów gminy i bezpośrednio nie kształtującym sytuacji prawnej podmiotów poza systemem administracji publicznej wyrażają wyroki NSA z 21 listopada 2000r., WSA 2437/99, Lex Nr 55333 oraz II SA 106/00, LEX 57193. Również pogląd taki zawarty jest w piśmiennictwie m.in. w: R. Hauser, E. Mzyk, Z. Niewiadomski, M. Rzążewska, Ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym z komentarzem i przepisami wykonawczymi, Warszawa 1995r., s. 20-26; Z. Niewiadomski, Planowanie ..., op. cit., s. 87).

Dlatego organ zupełnie nie zgadza się z argumentacją skarżącego o naruszeniu jego interesu prawnego, wywodzonego chociażby z art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80 poz. 717 ze zm.). Przepis tego artykułu potwierdza, iż studium jest zbiorem dyrektyw określających przyszłe zamierzenia w zakresie ładu przestrzennego na terenie całej gminy, ale absolutnie nie przesądza o konkretnym przeznaczeniu terenu ujętego w studium. Zgodnie z przepisem art. 7 ustawy z dnia 3 lutego 1995r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004r. Nr 121 poz. 1266 ze zm.) zmiana przeznaczenia terenu leśnego następuje tylko w trybie zmiany planu. Przepis ten wymaga uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne w

odniesieniu do działek Skarbu Państwa, którą to zgodę wydaje Minister Środowiska po opinii m.in. Nadleśnictwa i gdyby Gmina takiej zgody nie uzyskała nie byłoby możliwe uchwalenie planu miejscowego z przeznaczeniem zgodnym ze studium. Powyższe więc wyraźnie wskazuje, iż to dopiero plan miejscowy bezpośrednio kształtuje sytuację takich podmiotów jako skarżący, natomiast studium jako akt nienormatywny nie narusza interesu prawnego skarżącego, bo skarżący w tej sytuacji w ogóle tego interesu nie posiada. W tym stanie rzeczy wnoszenie jak we wstępie jest uzasadnione.